1.- Esquemes i vocabularis en XML

Suposem el següent problema:

- Imagina que estem gestionant una base de dades d'una biblioteca en format XML.
- La informació que volem registrar per a cada llibre són: autor, títol i any de publicació.
- Els llibres els cataloguen varies persones, i, com no s'han posat d'acord, cada catalogador realitza diferents versions.

Versió 1:

Versio 2:

```
<libro>
     <titulo>El Arte de la Guerra</titulo>
     <publicación>200 a.C.</publicación>
     <autor>Sun Tzu</autor>
</libro>
```

Versió 3:

```
<obra>
     <nombre>El Arte de la Guerra</nombre>
     <escritor>Sun Tzu</escritor>
      <lanzamiento>200 antes de Cristo</lanzamiento>
</obra>
```

Al poc de temps, algú decideix agregar més elements:

Versió 1 ampliada:

Com veiem als exemples, cada persona ha creat la seua pròpia estructura i nomenclatura, el que dificulta la comprensió i la interpretació de les dades dels llibres, es a dir **falta Coherència**.

Esta clar que ninguna de les anteriors versions en el exemple es compatible amb les altres, i per tant seria crític <u>posar-se d'acord amb el que es pot fer, el que pot aparèixer i en quin ordre hem de fer-ho.</u>

XML és com un idioma que les computadores i els sistemes d'informació utilitzen per comunicar-se. No obstant això, perquè aquesta comunicació sigui eficaç, tots han de parlar el mateix idioma. Aquí és on intervenen els "esquemes" i "vocabularis" XML.

- Els "esquemes" XML són com formularis que defineixen l'estructura i els tipus de dades que s'han d'utilitzar en els documents XML. Estableixen regles perquè les dades siguin coherents i comprensibles.
- Els "vocabularis" XML són com el conjunt de paraules i frases que hem d'utilitzar. Defineixen les etiquetes i elements específics que podem usar en els teus documents XML.

Per establir l'estructura d'un document XML s'utilitzen **"Ilenguatges de definició de vocabularis"** o **"Ilenguatges d'esquemes"**, els més coneguts són **DTD, XML Schema i Relax NG**.

En resum ...

- Un document XML pot:
 - o **Estar ben format:** si compleix amb la **sintaxi** XML.
 - Ser vàlid: Si a més d'estar ben format compleix determinades regles i normes.
- Per a establir les regles de construcció en XML utilitzem DTD i XML Schema
- Validar és un procés habitual, sobre tot quan es comparteix informació entre sistemes. Esta validació la realitzem amb programes especials "processadors" o "validadors" també conegut com a "parsers")

2.- **DTD**

DTD: Document Type Definitions – Validació i Definició de Documents

Un **DTD** és una especificació que defineix **l'estructura**, els **elements** i els **atributs** permesos en documents XML, proporcionant una guia per validar i interpretar correctament aquests documents

El DTD ens permet crear el nostre propi llenguatge de marcat per a aplicacions específiques. Defineix:

- Tipus d'elements
- Atributs
- Entitats permeses
- També es poden expressar restriccions.

Podem crear DTD's de dos maneres:

- Fitxer extern: Pot ser compartit per diversos (milers?) de documents
- En el propi document XML: Com a part de la seva declaració de tipus de document. (S'anomena inline)

Sintaxi básica:

```
<!DOCTYPE element DTD identifier
[
   declaration1
   declaration2
   ......]>
```

- <!DOCTYPE: indica que estem declarant un tipus de document DTD.
- element: especifica el nom de l'element que serà la arrel o element principal del document XML.
- DTD identifier: Aquest és un identificador que fa referència a la definició del tipus de document. Pot ser una ruta d'accés a un fitxer local o una URL que apunta a un fitxer DTD extern. Quan es fa referència a un fitxer extern, es parla de "Subconjunt Extern."
- []: Els parèntesis quadrats indiquen que es pot incloure una llista opcional de declaracions d'entitats, que formen part del subconjunt intern del DTD.

Per exemple:

• **DTD Interna:** El DTD es defineix dins del propi document XML. S'afegeix una secció DTD entre <!DOCTYPE i > just després de la declaració XML

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8" standalone="yes" ?>
<!DOCTYPE articles [
        <!ELEMENT articles (article+)>
        <!ELEMENT article (titol, autor, contingut)>
        <!ELEMENT titol (#PCDATA)>
        <!ELEMENT autor (#PCDATA)>
        <!ELEMENT contingut (#PCDATA)>
        1>
<articles>
    <article>
        <titol>Article 1</titol>
        <autor>Inés Tornudo </autor>
        <contingut>Este és el contingut de l'Article 1.</contingut>
    </article>
    <!-- Altres articles aguí -->
</articles>
```

• **DTD Externa**: En aquest cas, el DTD es defineix en un fitxer separat i s'associa amb el document XML mitjançant una **referència** a la secció DTD.

```
articles.dtd
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8" standalone="no" ?>
                                                                    <!ELEMENT articles (article+)>
                                                                    <!ELEMENT article (titol, autor, contingut)>
<!DOCTYPE articles SYSTEM "articles.dtd">
                                                                    <!ELEMENT titol (#PCDATA)>
                                                                    <!ELEMENT autor (#PCDATA)>
<articles>
                                                                     <!ELEMENT contingut (#PCDATA)>
    <article>
         <titol>Article 1</titol>
         <autor>Inés Tornudo </autor>
         <contingut>Este és el contingut de l'Article 1.</contingut>
    </article>
    <!-- Altres articles aquí -->
</articles>
```

El document també pot estar en una ubicació externa:

```
<!DOCTYPE articles PUBLIC "https://exemple.com/dtd/articles.dtd">
```

En els dos casos les regles estan en un fitxer amb extensió .dtd. Farem referència al seu nom i direcció (URI). Pot ser:

- Privada. És la més comuna. La definim nosaltres. S'utilitza amb SYSTEM.
- Pública. La defineix un organisme d'estandardització. S'utilitza amb PUBLIC.

Estructura DTD

En un DTD es poden declarar:

- ✓ Elements
- ✓ Atributs
- ✓ Entitats
- ✓ Notacions

Recorda: Un document XML serà **vàlid** si, a més de **no** tindre **errors** de sintaxis, **compleix** l'indicat en les **declaracions d'elements**, **atributs**, **entitats** i notacions del **DTD** associat a eixe XML.

Declaració d'Elements

Utilitzarem la següent sintaxis:

```
<!ELEMENT nom-element tipus-de-contingut>
```

On:

- nom_element: És el nom de l'element que estem definint.
- **tipus_contingut**: Indica quin tipus de contingut pot tenir l'element (com ara "PCDATA", per a text, "EMPTY" per a elements buits, "ANY" per a qualsevol tipus de contingut o un altre element o seqüència d'elements).

Per exemple:

```
<!ELEMENT receta (titulo, ingredientes, procedimiento)>
```

Seguint la definició de l'element anterior...

XML Vàlid	XML NO Vàlid
<pre><receta></receta></pre>	<pre><receta></receta></pre>

Tipus de Continguts

Els Tipus de Continguts dels Elements poden ser:

• Text: (#PCDATA).

```
<!ELEMENT cotxe (#PCDATA)>
```

• EMPTY (Buit). Pot no tindre contingut, sol usar-se per als atributs

```
<!ELEMENT linia_de_separacio EMPTY>
```

ANY (text i altres elements): . Pot tindre qualsevol contingut (No es sol usar)

```
<!ELEMENT batiburrillo ANY>
```

 Mixted (text i altres elements): Pot tenir caràcters de tipus dades o una mesclade caràcters i subelements especificats

```
<!ELEMENT enfasis (#PCDATA)>
<!ELEMENT parrafo (#PCDATA|enfasis)*>
```

• **Tipus Element:** Sols pot contenir sub-elements que consten a l'especificació de contingut.

```
<!ELEMENT article (titol, autor, contingut)>
```

Per a que un tipus d'element tinga contingut d'elements s'especifica un model de contingut.

Models de Continguts

• Identificador General: Indica que <aviso> només pot contenir un sol <parrafo>

<!ELEMENT aviso (parrafo)>

• Seqüència: La coma "," denota una seqüència. <aviso> ha de contenir un <titulo> seguit d'un <parrafo>.

```
<!ELEMENT aviso (titulo, parrafo)>
```

Opció: La barra vertical "|" indica una opció. <a viso> pot contenir o bé un <parrafo> o bé un <grafico>.

```
<!ELEMENT aviso (parrafo | grafico)>
```

o El nombre d'opcions no està limitat a dues, i es poden agrupar usant parèntesis.

```
<!ELEMENT aviso (titulo, (parrafo | grafico))>
```

En aquest últim cas, el <aviso> ha de contindre un <titulo> seguit d'un <parrafo> o d'un <grafico>.

Quantificadors

També odem utilitzar quantificadors de freqüència, com "*" (zero o més vegades), "+" (una o més vegades) i "?" (zero o una vegada) per especificar la quantitat d'instàncies d'un element o subelement.

En resum:

```
(?) = 0, 1 elemento

(*) = 0 ó más elementos

(+) = 1 ó más elementos

(|) = alternativa

(,) = secuencia

EMPTY = vacío

ANY = cualquier estructura de subelementos

#PCDATA = cadena de caracteres analizados
```

Exemple Models de Continguts

<!ELEMENT aviso (titulo?, (parrafo+, grafico))>

<aviso>: Aquest és l'element principal que estem definint.

La seua estructura és:

- (titulo?, (parrafo+, grafico)): Defineix l'estructura interna de l'element <aviso>.
 - o (titulo?, ...):
 - <titulo>: Este element és opcional (indicat per ?), es a dir, pot aparèixer zero o una volta com a molt dins de l'element <aviso>. No és obligatori tenir un <titulo> en cada <aviso>.
 - (parrafo+, grafico): Esta part defineix que dins de l'element <aviso>, hi ha una seqüència de paràgrafs <parrafo> seguida d'un únic element <grafico>.

Les regles són les següents:

- <parrafo>+: Esta part indica que hi ha un o més elements <parrafo> (mínim un) dins de l'element <aviso>. Es a dir, hi ha almenys un paràgraf <parrafo>.
- <grafico>: Aquest element <grafico> ha de estar present després de la seqüència de paràgrafs <parrafo>. És a dir, hi haurà un únic element <grafico> després dels paràgrafs.

Això defineix una estructura flexible per a l'element <aviso>, on pots tenir zero o un **<titulo>**, seguit de paràgrafs **(<parrafo>)** i, finalment, un element **<grafico>**. També pots tenir múltiples paràgrafs abans del **<grafico>**. Aquesta declaració permet diversos formats de **<aviso>**, com ara:

- <aviso>
- <aviso><titulo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo></parrafo
- <aviso><parrafo></parrafo><grafico></grafico>

I així successivament.